

N. 3500/2006

Όπως τροποποιήθηκε με το
N. 5090/2024

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΝΙΚΟΣ Κ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ- ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΔΣΗ

Ηράκλειο, 28-2-2024

Αγαπητές/-οι Συνάδελφοι,

Ο Ν. 5090/2024 (ΦΕΚ τ. Α, αρ. φυλ. 30/23-2-2024) δεν επέφερε μόνο δομικές αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αλλά και εξίσου σημαντικές τροποποιήσεις στον Ν. 3500/2006 «Για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας», ο οποίος αποτελεί το πρώτο ελληνικό νομοθέτημα που αναφέρεται αυτοτελώς στο φαινόμενο της ενδοοικογενειακής κακοποίησης και υποδηλώνει τη πρόθεση του νομοθέτη να αποτρέψει φαινόμενα μετατροπής της οικογένειας σε τόπο ατιμώρητης καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η συχνότητα με την οποία καλείται να τον εφαρμόσει τόσο ο δικαστής όσο και ο συνήγορος καταδεικνύει την καταλυτική σημασία του στην ρύθμιση της σύγχρονης κοινωνικής πραγματικότητας.

Στο παρόν παρατίθενται σε συγκριτικό πίνακα οι διατάξεις του νόμου 3500/2006 με τη μορφή που ισχύουν σήμερα καθώς και οι αντίστοιχες τροποποιήσεις, οι οποίες με βάση το άρθρο 138 του Ν.5090/2024 θα τεθούν σε ισχύ την 01-05-2024.

Οι δικαιοπολιτικές επιδιώξεις της νομοθετικής επέμβασης αποτυπώνονται ανάγλυφα στο απόσπασμα της αιτιολογικής έκθεσης που παρατίθεται κατ' άρθρο στη συνέχεια.

Με εκτίμηση
Νίκος Κ. Καραγιάννης

Οι τροποποιήσεις του Ν. 3500/2006

«Για την πρόληψη και την καταπολέμηση

της ενδοοικογενειακής βίας»

με τον Ν. 5090/2024

Άρθρο	Προηγούμενη Ρύθμιση	Νέα Ρύθμιση
Άρθρο 1	Άρθρο 1 - «Ορισμοί»: Για τον παρόντα νόμο θεωρείται: 1. ενδοοικογενειακή βία, η τέλεση αξιόποινης πράξης, σε βάρος μέλους της οικογένειας, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 του παρόντος και τα άρθρα 299 και 311 του Ποινικού Κώδικα. 2. α. οικογένεια ή κοινότητα που αποτελείται από συζύγους «ή πρόσωπα που συνδέονται με σύμφωνο συμβίωσης» ή γονείς και συγγενείς πρώτου και δεύτερου βαθμού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας και τα εξ υιοθεσίας τέκνα τους. β. στην οικογένεια περιλαμβάνονται, εφόσον συνοικούν, συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι τετάρτου βαθμού και πρόσωπα των οποίων επίτροπος, δικαστικός παραστάτης ή ανάδοχος γονέας έχει ορισθεί μέλος της οικογένειας, καθώς και κάθε ανήλικο πρόσωπο που συνοικεί στην οικογένεια. «γ. οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και στους μόνιμους συντρόφους και στα τέκνα, κοινά ή ενός εξ αυτών, στους τέως συζύγους, στα μέρη συμφώνου συμβίωσης που έχει λυθεί, καθώς και στους τέως μόνιμους συντρόφους». 3. θύμα ενδοοικογενειακής βίας κάθε πρόσωπο της προηγούμενης παραγράφου σε βάρος του οποίου τελείται αξιόποινη πράξη κατά τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 του παρόντος. Θύμα είναι και το μέλος, στην οικογένεια του οποίου τελέσθηκε αξιόποινη πράξη, κατά τα άρθρα 299 και 311 του Ποινικού	Άρθρο 1 - «Ορισμοί»: «Για τον παρόντα νόμο θεωρείται: 1. Ενδοοικογενειακή βία, η τέλεση αξιόποινης πράξης, σε βάρος μέλους της οικογένειας ή σε βάρος προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 7 και 9 του παρόντος και τα άρθρα 299, 311, 336 και 338 του Ποινικού Κώδικα. 2.α. Οικογένεια, η κοινότητα που αποτελείται από συζύγους ή πρόσωπα που συνδέονται με σύμφωνο συμβίωση ή γονείς και συγγενείς πρώτου και δεύτερου βαθμού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας και τα εξ υιοθεσίας τέκνα τους. β. Στην οικογένεια περιλαμβάνονται, εφόσον συνοικούν, συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι τετάρτου βαθμού και πρόσωπα των οποίων επίτροπος, δικαστικός συμπαραστάτης ή ανάδοχος γονέας έχει ορισθεί μέλος της οικογένειας, καθώς και κάθε ανήλικο πρόσωπο που συνοικεί στην οικογένεια. γ. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και στους μόνιμους συντρόφους και στα τέκνα, κοινά ή ενός εξ αυτών, στους πρώην συζύγους, στα μέρη συμφώνου συμβίωσης που έχει λυθεί, καθώς και στους πρώην μόνιμους συντρόφους. 3. Θύμα ενδοοικογενειακής βίας, κάθε πρόσωπο της προηγούμενης παραγράφου σε βάρος του οποίου τελείται αξιόποινη πράξη κατά τα άρθρα 6, 7, και 9 του παρόντος. Θύμα είναι και το μέλος, στην οικογένεια του οποίου τελέσθηκε αξιόποινη πράξη, κατά τα άρθρα 299, 311, 336 και 338 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και ο ανήλικος κατά την

	Κώδικα, καθώς και ο ανήλικος κατά την παράγραφο 2, ενώπιον του οποίου τελείται μία από τις αξιόποινες πράξεις της παρούσας.	παράγραφο 2, ενώπιον του οποίου τελείται μία από τις αξιόποινες πράξεις της παρούσας.»
Άρθρο 2	Άρθρο 2 - «Απαγόρευση χρήσης βίας»: Η άσκηση βίας κάθε μορφής μεταξύ των μελών της οικογένειας απαγορεύεται.	(Δεν τροποποιείται)
Άρθρο 3	Άρθρο 3 - «Η ενδοοικογενειακή βία ως τεκμήριο κλονισμού του γάμου»: Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 1439 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται.	(Δεν τροποποιείται)
Άρθρο 4	Άρθρο 4 - «Σωματική βία σε βάρος ανηλίκων»: Επί ασκήσεως σωματικής βίας σε βάρος ανηλίκου, ως μέσου σωφρονισμού στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα. Η 30ή Απριλίου κάθε χρόνου ορίζεται ως ημέρα κατά της σωματικής τιμωρίας ανηλίκων.	Άρθρο 4 - «Σωματική και ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκων»: «Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα. Η 30ή Απριλίου κάθε χρόνου ορίζεται ως ημέρα κατά της σωματικής τιμωρίας ανηλίκων.»
Άρθρο 5	Άρθρο 5 - «Χρηματική ικανοποίηση»: Η κατά το άρθρο 932 του Αστικού Κώδικα χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης του παθόντος για μία από τις πράξεις του παρόντος νόμου, δεν μπορεί να είναι κατώτερη των χιλίων (1.000) ευρώ, εκτός αν ο ίδιος ο παθών ζήτησε μικρότερο ποσό.	Άρθρο 5 - «Χρηματική ικανοποίηση»: «Η κατά το άρθρο 932 του Αστικού Κώδικα Χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης του παθόντος για μία από τις πράξεις του παρόντος νόμου, δεν μπορεί να είναι κατώτερη των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ, εκτός αν ο ίδιος ο παθών ζήτησε μικρότερο ποσό.»
Άρθρο 6	Άρθρο 6 – «Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη»: 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α' της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β' της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, ενός έτους.	Άρθρο 6 – «Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη»: «1.Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α' της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β' της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός (1) έτους.

	2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών και αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, ενός έτους. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. 5. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αντίστοιχα και όταν ο δράστης εργάζεται σε φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας, η δε πράξη του στρέφεται σε βάρος προσώπου, το οποίο δέχεται τις υπηρεσίες του φορέα αυτού.	2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας, το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών. 5. [Καταργείται].»
Άρθρο 7	Άρθρο 7 – «Ενδοοικογενειακή παράνομη βία και απειλή»: 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο εξαναγκάζει άλλο μέλος χρησιμοποιώντας βία ή απειλή με σπουδαίο και άμεσο κίνδυνο σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή χωρίς το θύμα να υποχρεούται προς τούτο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών, ανεξάρτητα από το αν το απειλούμενο κακό στρέφεται εναντίον του ίδιου του θύματος ή κάποιου από τους οικείους	Άρθρο 7 – «Ενδοοικογενειακή παράνομη βία και απειλή»: «1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο εξαναγκάζει άλλο μέλος χρησιμοποιώντας κάθε μορφή βίας ή απειλή με σπουδαίο και άμεσο κίνδυνο σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή χωρίς το θύμα να υποχρεούται προς τούτο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών, ανεξάρτητα από το αν το απειλούμενο κακό στρέφεται εναντίον του ίδιου του θύματος ή κάποιου από τους οικείους του υπό την έννοια της περίπτωσης

	του υπό την έννοια της περίπτωσης β' του άρθρου 13 του Ποινικού Κώδικα. 2. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προκαλεί τρόμο ή ανησυχία σε άλλο μέλος της οικογένειας, απειλώντας το με βία ή άλλη παράνομη πράξη ή παράλειψη, τιμωρείται με φυλάκιση.	β' του άρθρου 13 του Ποινικού Κώδικα. Όποιος τελεί την αξιόποινη πράξη του πρώτου εδαφίου ενώπιον ανηλίκου, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους. 2. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προκαλεί τρόμο ή ανησυχία σε άλλο μέλος της οικογένειας απειλώντας το με κάθε μορφή βίας ή άλλη παράνομη πράξη ή παράλειψη, τιμωρείται με φυλάκιση. Όποιος τελεί την αξιόποινη πράξη του πρώτου εδαφίου ενώπιον ανηλίκου τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών.»
Άρθρο 8	Άρθρο 8 - «Βιασμός και κατάχρηση σε ασέλγεια»: 1. Η παρ. 1 του άρθρου 336 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται. 2. Η παρ. 1 του άρθρου 338 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται.	(Δεν τροποποιείται)
Άρθρο 9	Άρθρο 9 – «Ενδοοικογενειακή προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας»: 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προσβάλλει την αξιοπρέπεια άλλου μέλους της, με ιδιαίτερα ταπεινωτικό λόγο ή έργο που ανάγεται στη γενετήσια ζωή του, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών. 2. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών μέχρι τριών ετών τιμωρείται η πράξη της προηγούμενης παραγράφου, αν ο παθών είναι ανήλικος. 3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αντίστοιχα και όταν ο δράστης εργάζεται σε φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας, η δε πράξη του στρέφεται σε βάρος προσώπου, το οποίο δέχεται τις υπηρεσίες του φορέα αυτού.	«Άρθρο 9 Ενδοοικογενειακή προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας: «1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προσβάλλει την αξιοπρέπεια άλλου μέλους της, με ιδιαίτερα ταπεινωτικό λόγο ή έργο που ανάγεται στη γενετήσια ζωή του, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών. 2. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών τιμωρείται η πράξη της παρ. 1, αν ο παθών είναι ανήλικος ή η πράξη τελείται ενώπιόν του. 3. [Καταργείται].»
Άρθρο 10	Άρθρο 10 – «Παρακώλυση απονομής της δικαιοσύνης»: Όποιος σε υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας απειλεί μάρτυρα ή μέλος της οικογένειας του ή ασκεί βία εναντίον του ή τον δωροδοκεί, με σκοπό την	(Δεν τροποποιείται)

	παρακώλυση απονομής της δικαιοσύνης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών μέχρι τριών ετών.	
Άρθρο 11	«ΠΟΝΙΚΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ» Άρθρο 11 – «Προϋποθέσεις»: 1. Στα πλημμελήματα ενδοοικογενειακής βίας ο αρμόδιος για την άσκηση ποινικής δίωξης εισαγγελέας διερευνά τη δυνατότητα διαμεσολάβησης κατά τη διαδικασία των επόμενων άρθρων. 2. Προϋπόθεση για την έναρξη της διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης είναι η υποβολή ανεπιφύλακτης δήλωσης εκ μέρους του προσώπου στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, ότι είναι πρόθυμο σωρευτικά: α) να υποσχεθεί ότι δεν θα τελέσει στο μέλλον οποιαδήποτε πράξη ενδοοικογενειακής βίας (λόγος τιμής) και ότι, σε περίπτωση συνοίκησης, δέχεται να μείνει εκτός οικογενειακής κατοικίας για εύλογο χρονικό διάστημα, εάν το προτείνει το θύμα. Για την υπόσχεση αυτή συντάσσεται έκθεση κατά τα άρθρα 148 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. β) να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό - θεραπευτικό πρόγραμμα για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας σε δημόσιο φορέα, σε όποιον τόπο και για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται τούτο αναγκαίο από τους αρμόδιους θεραπευτές. Ο υπεύθυνος του προγράμματος πιστοποιεί την ολοκλήρωση της παρακολούθησής του. Το σχετικό πιστοποιητικό επισυνάπτεται στο φάκελο της δικογραφίας. Αναφέρονται δε σε αυτό, αναλυτικά, το αντικείμενο του συμβουλευτικού - θεραπευτικού προγράμματος και ο αριθμός των συνεδριών που παρακολούθησε ο ενδιαφερόμενος. «Σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης της παρακολούθησης του προγράμματος εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του	«ΠΟΝΙΚΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ» Άρθρο 11 – «Προϋποθέσεις»: «1. Στα πλημμελήματα ενδοοικογενειακής βίας ο αρμόδιος για την άσκηση ποινικής δίωξης εισαγγελέας ή ο αρμόδιος ανακριτικός υπάλληλος, ενεργώντας στο πλαίσιο της παρ. 2 του άρθρου 245 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, διερευνούν τη δυνατότητα διαμεσολάβησης κατά τη Διαδικασία των επόμενων άρθρων. 2. Προϋπόθεση για την έναρξη της Διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης είναι η υποβολή ανεπιφύλακτης δήλωσης εκ μέρους του προσώπου στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, ότι είναι πρόθυμο σωρευτικά: α) Να υποσχεθεί ότι δεν θα τελέσει στο μέλλον οποιαδήποτε πράξη ενδοοικογενειακής βίας (λόγος τιμής) και ότι, σε περίπτωση συνοίκησης, δέχεται να μείνει εκτός οικογενειακής κατοικίας για εύλογο χρονικό διάστημα, εάν το προτείνει το θύμα. Για την υπόσχεση αυτή συντάσσεται έκθεση κατά τα άρθρα 148 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. β) Να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό - θεραπευτικό πρόγραμμα ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας σε δημόσιο φορέα ή σε ιδιωτικό φορέα που εποπτεύεται από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας ή Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, σε όποιον τόπο και για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται τούτο αναγκαίο από τους αρμόδιους θεραπευτές. Ο υπεύθυνος του προγράμματος πιστοποιεί την ολοκλήρωση της παρακολούθησής του. Το σχετικό πιστοποιητικό επισυνάπτεται στον φάκελο της δικογραφίας. Αναφέρονται δε σε αυτό, αναλυτικά, το αντικείμενο του συμβουλευτικού - θεραπευτικού προγράμματος ή του προγράμματος απεξάρτησης και ο αριθμός των συνεδριών που παρακολούθησε ο ενδιαφερόμενος. Σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης της

άρθρου 13.». γ) να άρει ή να αποκαταστήσει, εφόσον είναι δυνατόν, αμέσως τις συνέπειες που προκλήθηκαν από την πράξη και να καταβάλει εύλογη χρηματική ικανοποίηση στον παθόντα. 3. Αν το θύμα της ενδοοικογενειακής βίας είναι ανήλικος, η ποινική διαμεσολάβηση ενεργείται υπέρ αυτού και από κοινού από τον κατά τόπον αρμόδιο εισαγγελέα ανηλίκων και τον ασκούντα την επιμέλεια, εφόσον αυτός δεν είναι το ίδιο πρόσωπο με τον φερόμενο ως δράστη του εγκλήματος. Αν δεν υπάρξει ομοφωνία, η διαμεσολάβηση δεν είναι δυνατή. Ο ανήλικος που έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας του μπορεί, εφόσον το επιθυμεί, να παρίσταται κατ' αυτήν και να ακούγεται. Τα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου αντιπροσωπεύουν τον ανήλικο στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης και για τις αστικές αξιώσεις. 4. Οι σχετικές με την ποινική διαμεσολάβηση διατάξεις του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται, αν ο φερόμενος ως δράστης της πράξεως ενδοοικογενειακής βίας είναι επίτροπος, δικαστικός συμπαραστάτης ή ανάδοχος γονέας του ανηλίκου. 5. Αν την πράξη ενδοοικογενειακής βίας σε βαθμό πλημμελήματος φέρεται να έχει τελέσει ανήλικος, εφαρμόζεται το άρθρο 45Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.	παρακολούθησης του προγράμματος εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 13. γ) Να άρει ή να αποκαταστήσει, εφόσον είναι δυνατόν, αμέσως τις συνέπειες που προκλήθηκαν από την πράξη και να καταβάλει εύλογη χρηματική ικανοποίηση στον παθόντα. Αν αποδεδειγμένα προκύπτει, πως τόσο το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, όσο και το θύμα βρίσκονται σε πρόδηλη οικονομική αδυναμία, με αποτέλεσμα να αδυνατεί να αποζημιωθεί το θύμα σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο και υφίσταται η ανάγκη μετεγκατάστασης του θύματος και των ανήλικων τέκνων του σε ασφαλές περιβάλλον και κάλυψης βασικών βιοτικών αναγκών τους, προβλέπεται η καταβολή εφάπαξ ποσού αποζημίωσης προς το θύμα, η οποία καταβάλλεται δίχως καθυστέρηση από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης του άρθρου 1 του ν. 3811/2009 (Α' 231) κατόπιν αίτησης του θύματος με αναλογική εφαρμογή του ανωτέρου νόμου. Η περ. δ' του άρθρου 9 του ν. 3811/2009, περί κατάχρησης δικαιώματος, εφαρμόζεται αναλόγως. Το Ελληνικό Δημόσιο υποκαθίσταται στα δικαιώματα του αποζημιωθέντος θύματος σε βάρος του προσώπου στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, μέχρι το ύψος του καταβληθέντος ποσού, την είσπραξη του οποίου επιδιώκει σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν. 4978/2022, Α' 190). Η αποζημίωση του θύματος από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, δεν θίγει το δικαίωμα αποζημίωσής του από το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, σύμφωνα με τα άρθρα 914 και 932 του Αστικού Κώδικα. δ) Να προβεί σε κάθε άλλη ενέργεια αποκατάστασης ή μεταμέλειας που προτείνει το θύμα. 3. Αν το θύμα της ενδοοικογενειακής βίας είναι ανήλικος, η ποινική διαμεσολάβηση ενεργείται υπέρ αυτού και από κοινού από τον κατά τόπον αρμόδιο εισαγγελέα ανηλίκων και τον ασκούντα την επιμέλεια, εφόσον αυτός δεν είναι το ίδιο πρόσωπο με τον φερόμενο ως δράστη του εγκλήματος. Αν δεν υπάρξει ομοφωνία, η διαμεσολάβηση
--	---

		δεν είναι δυνατή. Ο ανήλικος που έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας του μπορεί, εφόσον το επιθυμεί, να παρίσταται κατ' αυτήν και να ακούγεται. Τα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου αντιπροσωπεύουν τον ανήλικο στη Διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης και για τις αστικές αξιώσεις. 4. Οι σχετικές με την ποινική διαμεσολάβηση διατάξεις του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται, αν ο φερόμενος ως δράστης της πράξεως ενδοοικογενειακής βίας είναι επίτροπος, δικαστικός συμπαραστάτης ή ανάδοχος γονέας του ανηλίκου. 5. Αν την πράξη ενδοοικογενειακής βίας σε βαθμό πλημμελήματος φέρεται να έχει τελέσει ανήλικος, εφαρμόζεται το άρθρο 46 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.»
Άρθρο 12	Άρθρο 12 – «Διαδικασία»: 1. Αν σε βάρος του υπαιτίου κινηθεί η διαδικασία των άρθρων 417 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ποινική διαμεσολάβηση επιτρέπεται μόνον εφόσον το δικαστήριο αναβάλει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τις διατάξεις του άρθρου 423 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στην περίπτωση αυτή, η σχετική διαδικασία χωρεί κατά τις παραγράφους 3 έως 6 του παρόντος άρθρου. Το δικαστήριο που αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης, κατά το πρώτο εδάφιο, εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν συντρέχει περίπτωση να επιβληθούν στον υπαίτιο περιοριστικοί όροι κατά το άρθρο 18 του παρόντος νόμου. 2. Αν σε βάρος του φερόμενου ως δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση, ο εισαγγελέας, πριν από κάθε άλλη ενέργεια: α) μπορεί να διατάσσει τη διενέργεια ιατρικής πραγματογνωμοσύνης στο φερόμενο ως θύμα, προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας για την σε βάρος του τέλεση της πράξεως, β) εξετάζει ο ίδιος κάθε μάρτυρα που προτείνεται, καθώς και τα πρόσωπα της οικογένειας ή παραγγέλλει την εξέταση αυτών από τους αρμόδιους	Άρθρο 12 – «Διαδικασία»: «1. Αν σε βάρος του υπαιτίου κινηθεί η Διαδικασία των άρθρων 417 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ποινική διαμεσολάβηση επιτρέπεται μόνον εφόσον το δικαστήριο αναβάλει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τις διατάξεις του άρθρου 424 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στην περίπτωση αυτή, η σχετική Διαδικασία χωρεί κατά τις παραγράφους 3 έως 6 του παρόντος άρθρου. Το δικαστήριο που αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης, για οποιαδήποτε αιτία, εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν συντρέχει περίπτωση να επιβληθούν στον υπαίτιο περιοριστικοί όροι κατά το άρθρο 18 του παρόντος νόμου. 2. Αν σε βάρος του φερόμενου ως δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση, ο εισαγγελέας, πριν από κάθε άλλη ενέργεια: α) μπορεί να διατάσσει τη διενέργεια ιατρικής πραγματογνωμοσύνης στο φερόμενο ως θύμα, προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας για την σε βάρος του τέλεση της πράξεως, β) εξετάζει ο ίδιος κάθε μάρτυρα που προτείνεται, καθώς και τα πρόσωπα της οικογένειας ή παραγγέλλει την εξέταση αυτών από τους αρμόδιους ανακριτικούς υπαλλήλους, και γ) καλεί το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση της πράξεως να παράσχει στον ίδιο ή

ανακριτικούς υπαλλήλους, και γ) καλεί το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση της πράξεως να παράσχει στον ίδιο ή στον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο εξηγήσεις υπό τους όρους του άρθρου 31 παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. 3. Αν ο παρέχων εξηγήσεις δεν υποβάλει ο ίδιος, ή μέσω του συνηγόρου του, την κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 δήλωση περί ποινικής διαμεσολάβησης, καλείται, προς τούτο, από τον αρμόδιο εισαγγελέα. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να λάβει προθεσμία τριών ημερών για να απαντήσει. 4. Αν η απάντηση του παρέχοντος εξηγήσεις είναι αρνητική ή αυτός δεν απαντήσει, κινείται η ποινική διαδικασία κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν η απάντηση του παρέχοντος εξηγήσεις είναι θετική, ο εισαγγελέας ενημερώνει τον παθόντα ή τον συνήγορο του για την κατά τα ανωτέρω δήλωση του ενδιαφερομένου και, αν υποβληθεί σχετικό αίτημα, παρέχεται στον παθόντα προθεσμία, το πολύ τριών ημερών, για να δηλώσει αν δέχεται τη διαμεσολάβηση. 5. Αν η απάντηση του παθόντος είναι αρνητική ή αυτός δεν απαντήσει ή δεν επέλθει συμφωνία ως προς τους όρους της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 11, κινείται η ποινική διαδικασία κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν η απάντηση του παθόντος είναι θετική, ο εισαγγελέας με διάταξη του θέτει τη δικογραφία σε ειδικό αρχείο της εισαγγελίας. Κατά της διατάξεως αυτής δεν χωρεί προσφυγή. 6. Αν τα πρόσωπα στα οποία αποδίδεται η τέλεση της πράξης είναι περισσότερα, για την έναρξη της διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης απαιτείται μεταξύ τους συμφωνία. Το ίδιο ισχύει και αν η φερόμενη ως τελεσθείσα πράξη αφορά περισσότερα θύματα. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία κατά τα προηγούμενα εδάφια, η διαμεσολάβηση δεν είναι δυνατή. 7. Η συμφωνία των διαδίκων μερών για	στον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο εξηγήσεις υπό τους όρους του άρθρου 31 παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. 3. Αν ο παρέχων εξηγήσεις δεν υποβάλει ο ίδιος, ή μέσω του συνηγόρου του, την κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 δήλωση περί ποινικής διαμεσολάβησης, καλείται, προς τούτο, από τον αρμόδιο εισαγγελέα. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να λάβει προθεσμία τριών (3) ημερών για να απαντήσει. 4. Αν η απάντηση του παρέχοντος εξηγήσεις είναι αρνητική ή αυτός δεν απαντήσει, κινείται η ποινική Διαδικασία κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν η απάντηση του παρέχοντος εξηγήσεις είναι θετική, ο εισαγγελέας ενημερώνει τον παθόντα ή τον συνήγορό του για την κατά τα ανωτέρω δήλωση του ενδιαφερομένου και, αν υποβληθεί σχετικό αίτημα, παρέχεται στον παθόντα προθεσμία, το πολύ τριών (3) ημερών, για να δηλώσει αν δέχεται τη διαμεσολάβηση. 5. Αν η απάντηση του παθόντος είναι αρνητική ή αυτός δεν απαντήσει ή δεν επέλθει συμφωνία ως προς τους όρους της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 11, κινείται η ποινική Διαδικασία κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν η απάντηση του παθόντος είναι θετική, ο εισαγγελέας με διάταξη του θέτει τη δικογραφία σε ειδικό αρχείο της εισαγγελίας. Κατά της διατάξεως αυτής δεν χωρεί προσφυγή. 6. Αν τα πρόσωπα στα οποία αποδίδεται η τέλεση της πράξης είναι περισσότερα ή η φερόμενη ως τελεσθείσα πράξη αφορά περισσότερα θύματα, η δικογραφία χωρίζεται για τα μέρη που συναινούν και λαμβάνει αυτοτελή δικονομική πορεία σύμφωνα με τις επιμέρους διακρίσεις της παρ. 5. Η συμφωνία των διαδίκων μερών για την κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 του παρόντος έναρξη της διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης μπορεί να υποβληθεί και με σχετικό πρακτικό εκ μέρους των συνηγόρων τους, στον αρμόδιο εισαγγελέα το αργότερο εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος. Στην τελευταία περίπτωση ο αρμόδιος εισαγγελέας αποσύρει τη δικογραφία από το
---	---

	την κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 του παρόντος έναρξη της διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης μπορεί να υποβληθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα και με σχετικό πρακτικό εκ μέρους των συνηγόρων τους.	πινάκιο προκειμένου να λάβουν χώρα οι ενέργειες του δεύτερου εδαφίου της παρ. 5 του παρόντος.»
Άρθρο 13	Άρθρο 13 – «Ποινικές συνέπειες»: 1. Η διάταξη του εισαγγελέα που εκδίδεται κατόπιν ποινικής διαμεσολάβησης καταχωρίζεται σε ειδική μερίδα στο δελτίο ποινικού μητρώου και τηρείται για χρονικό διάστημα ίσο προς τον εκ του νόμου προβλεπόμενο χρόνο παραγραφής του εγκλήματος στο οποίο αφορά. 2. Αν ο ενδιαφερόμενος συμμορφωθεί προς τους όρους της ποινικής διαμεσολάβησης για χρονικό διάστημα τριών ετών, τότε η σχετική διαδικασία ολοκληρώνεται και εξαλείφεται η ποινική αξίωση της πολιτείας για το έγκλημα που αφορά. 3. Η διαπιστούμενη από τον εισαγγελέα υπαίτια μη ολοκλήρωση της ποινικής διαμεσολάβησης διακόπτει τη διαδικασία και προκαλεί την αναδρομική άρση των επελθόντων αποτελεσμάτων. Στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας ανασύρει τη δικογραφία από το αρχείο, η δε ποινική διαδικασία συνεχίζεται κατά τις οικείες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, χωρίς να επιτρέπεται πλέον η υποβολή νέου αιτήματος για ποινική διαμεσολάβηση. 4. Ενόσω διαρκεί η διαδικασία ποινικής διαμεσολάβησης, τελεί σε εκκρεμοδικία η πράξη στην οποία αυτή αφορά. Η άσκηση ποινικής δίωξης για πράξη για την οποία εξαλείφθηκε η ποινική αξίωση της πολιτείας, λόγω ολοκλήρωσης της διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης, είναι απαράδεκτη. Η παραγραφή της πράξης αναστέλλεται μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης. 5. Η άρνηση ενός εκ των διαδίκων μερών να δεχθεί τη διαμεσολάβηση ή η αποτυχία ολοκλήρωσης της, για οποιαδήποτε αιτία, δεν επάγονται σε	(Δεν τροποποιείται)

	βάρος αυτών καμία αρνητική ουσιαστική ή διονομική συνέπεια στην ποινική δίκη που επακολουθεί. 6. Στην παρ. 3 του άρθρου 574 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται στοιχείο γ'.	
Άρθρο 14	Άρθρο 14 – «Αστικές συνέπειες»: 1. Η συμφωνία των διαδίκων για την έναρξη της διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης ισχύει ως συμβιβασμός ως προς τις χρηματικές αξιώσεις από το έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. Μόνη η συμφωνία του παθόντος συζύγου για την έναρξη της διαδικασίας δεν εμποδίζει την άσκηση αγωγής διαζυγίου ή την υποβολή αιτήσεως συναινετικής λύσης του γάμου, την πρόοδο της δίκης και τη λύση του γάμου. 2. Η εντός τριετίας από την αρχειοθέτηση της υπόθεσης μη συμμόρφωση του φερόμενου ως δράστη προς τους όρους της ποινικής διαμεσολάβησης παρέχει στο θύμα του εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας το δικαίωμα να ζητήσει, με αγωγή του, την ανατροπή της συμφωνίας, όσον αφορά στις χρηματικές αξιώσεις. Με την άσκηση της αγωγής ανατροπής αναβιώνουν οι χρηματικές αξιώσεις του παθόντος, τα δε καταβληθέντα λόγω της συμφωνίας αναζητούνται κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. 3. Μετά την ολοκλήρωση της ποινικής διαμεσολάβησης αποκλείεται η ανατροπή της συμφωνίας, εξ οιοιδήποτε λόγου και η αναζήτηση των καταβληθέντων σε συμμόρφωση αυτής.	Άρθρο 14 – «Αστικές συνέπειες»: «1. Η συμφωνία των διαδίκων για την έναρξη της διαδικασίας της ποινικής διαμεσολάβησης δεν εμποδίζει την άσκηση αγωγής διαζυγίου ή την υποβολή αιτήσεως συναινετικής λύσης του γάμου, την πρόοδο της δίκης και τη λύση του γάμου ή τη λύση του συμφώνου συμβίωσης. 2. Η μη συμμόρφωση του φερόμενου ως δράστη προς τους όρους της ποινικής διαμεσολάβησης και η μη ολοκλήρωση της διαδικασίας έχει ως αποτέλεσμα την ανατροπή της συμφωνίας, όσον αφορά στις χρηματικές αξιώσεις του θύματος, οι οποίες αναβιώνουν αναδρομικά και μπορούν να αναζητηθούν κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξίας. Τα καταβληθέντα, λόγω της συμφωνίας, μπορούν να αναζητηθούν κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. 3. Μετά την ολοκλήρωση της ποινικής διαμεσολάβησης και τη συμμόρφωση του φερόμενου ως δράστη στους όρους της συμφωνίας, όσον αφορά στις χρηματικές αξιώσεις του θύματος, αποκλείεται η ανατροπή αυτής, εξ οιοιδήποτε λόγου και η αναζήτηση των καταβληθέντων σε συμμόρφωση αυτής.»
Άρθρο 15	Άρθρο 15 – «Προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης»: Στο τέλος του άρθρου 735 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο.	(Δεν τροποποιείται)

Άρθρο 16	Άρθρο 16 – «Παραγραφή»: Αν οι πράξεις των άρθρων 6, 7 και 9 του παρόντος στρέφονται κατά ανηλίκου, η έναρξη της προθεσμίας παραγραφής αναστέλλεται μέχρι την ενηλικίωση του θύματος και για ένα έτος μετά, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και για τρία έτη μετά, εφόσον πρόκειται για κακούργημα.	Άρθρο 16 – «Παραγραφή»: «Αν οι πράξεις των άρθρων 6, 7 και 9 του παρόντος στρέφονται κατά ανηλίκου, η έναρξη της προθεσμίας παραγραφής αναστέλλεται κατά τα οριζόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα.»
Άρθρο 17	Άρθρο 17 – «Ποινική δίωξη»: 1. Η ποινική δίωξη για τα εγκλήματα των άρθρων 6, 7, 9 και 10 ασκείται αυτεπαγγέλτως. 2. Σε βάρος του υπαιτίου εφαρμόζεται η διαδικασία των άρθρων 417 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.	(Δεν τροποποιείται)
Άρθρο 18	Άρθρο 18 – «Περιοριστικοί όροι»: 1. Σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας είναι δυνατόν, αν υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες κρίνεται απαραίτητο για την προστασία της σωματικής και ψυχικής υγείας του θύματος, να επιβληθούν στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικασθεί ή από τον αρμόδιο ανακριτή ή από το δικαστικό συμβούλιο ή από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης με αιτιολογημένη διάταξή του, κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών, και για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται, περιοριστικοί όροι, όπως ιδίως η απομάκρυνσή του από την οικογενειακή κατοικία, η μετοίκησή του, η απαγόρευση να προσεγγίζει τους χώρους κατοικίας ή και εργασίας του θύματος, κατοικίες στενών συγγενών του, τα εκπαιδευτήρια των παιδιών και ξενώνες φιλοξενίας. Όποιος παραβιάζει τον περιοριστικό όρο που του έχει	Άρθρο 18 – «Περιοριστικοί όροι»: «1. Σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας είναι δυνατόν, αν υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες κρίνεται απαραίτητο για την προστασία της σωματικής και ψυχικής υγείας του θύματος, να επιβληθούν στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικασθεί ή από τον αρμόδιο ανακριτή ή από το δικαστικό συμβούλιο ή από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης με αιτιολογημένη διάταξή του, κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών, και για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται, περιοριστικοί όροι, όπως ιδίως η απομάκρυνσή του από την οικογενειακή κατοικία, η μετοίκησή του, η απαγόρευση να προσεγγίζει τους χώρους κατοικίας ή και εργασίας του θύματος, κατοικίες στενών συγγενών του, τα εκπαιδευτήρια των παιδιών και ξενώνες φιλοξενίας, η συμμετοχή του σε θεραπευτικά ή συμβουλευτικά προγράμματα ή προγράμματα απεξάρτησης. Για την επιβολή περιοριστικών όρων λαμβάνονται υπόψη

	επιβληθεί τιμωρείται με φυλάκιση». «2. Ο περιοριστικός όρος που έχει επιβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να ανακληθεί, αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί από το αρμόδιο δικαστικό όργανο που τον επέβαλε, με αίτηση αυτού στον οποίο επιβλήθηκε ή του θύματος, στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους επιβάλλεται η ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίησή του ή και αυτεπαγγέλτως αν εκλείψουν οι λόγοι επιβολής ή προκύψει λόγος αντικατάστασης του όρου. Το δικαστικό όργανο αποφαινεται αφού ακούσει το θύμα και αυτόν στον οποίο επιβλήθηκε ο περιοριστικός όρος.» 3. Το δικαστικό όργανο που είναι αρμόδιο κατά την παράγραφο 1 για την επιβολή, ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίηση των περιοριστικών όρων, μπορεί να ζητήσει, συμβουλευτικά, τη γνώμη ψυχιάτρων, ψυχολόγων, κοινωνικών λειτουργών και άλλων επιστημόνων με ειδικές γνώσεις σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας, εφόσον τα πρόσωπα αυτά εργάζονται σε δημόσιο φορέα υγείας.	ιδίως η βαρύτητα και η συχνότητα της πράξης, η επικινδυνότητα του δράστη και η υποτροπή. Απόσπασμα των ανωτέρω αποφάσεων, βουλευμάτων και διατάξεων, που επιβάλλουν περιοριστικούς όρους διαβιβάζεται αυθημερόν στον αρμόδιο για την εκτέλεσή τους Εισαγγελέα και κοινοποιείται αμελλητί στις διωκτικές αρχές. Όποιος παραβιάζει τον περιοριστικό όρο που του έχει επιβληθεί τιμωρείται με φυλάκιση. 2. Ο περιοριστικός όρος που έχει επιβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να ανακληθεί, αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί από το αρμόδιο δικαστικό όργανο που τον επέβαλε, με αίτηση αυτού στον οποίο επιβλήθηκε ή του θύματος, στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους επιβάλλεται η ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίησή του ή και αυτεπαγγέλτως αν εκλείψουν οι λόγοι επιβολής ή προκύψει λόγος αντικατάστασης του όρου. Το δικαστικό όργανο αποφαινεται αφού ακούσει το θύμα και αυτόν στον οποίο επιβλήθηκε ο περιοριστικός όρος. 3. Το δικαστικό όργανο που είναι αρμόδιο κατά την παρ. 1 για την επιβολή, ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίηση των περιοριστικών όρων, μπορεί να ζητήσει, συμβουλευτικά, τη γνώμη ψυχιάτρων, ψυχολόγων, κοινωνικών λειτουργών και άλλων επιστημόνων με ειδικές γνώσεις σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας, εφόσον τα πρόσωπα αυτά εργάζονται σε δημόσιο φορέα ή σε ιδιωτικό φορέα που εποπτεύεται από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας ή Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας.»
Άρθρο 19	Άρθρο 19 – «Εξέταση μαρτύρων»: 1. Σε υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας, μέλη της οικογένειας εξετάζονται ως μάρτυρες χωρίς όρκο. 2. Οι ανήλικοι κατά την εκδίκαση των υποθέσεων της προηγούμενης παραγράφου δεν κλητεύονται ως μάρτυρες στο ακροατήριο, αλλά αναγιγνώσκεται η κατάθεση τους, εφόσον υπάρχει, εκτός εάν η εξέταση τους κρίνεται αναγκαία από το δικαστήριο.	(Δεν τροποποιείται)

Άρθρο 20	Άρθρο 20 – «Υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας»: 1. Σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας, οι αρμόδιες αστυνομικές αρχές που διενεργούν προανάκριση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 243 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, απαγορεύεται να ανακοινώνουν με οποιονδήποτε τρόπο το ονοματεπώνυμο του θύματος και του κατηγορουμένου, τη διεύθυνση κατοικίας τους, καθώς και οποιαδήποτε άλλα στοιχεία είναι δυνατόν να αποκαλύψουν την ταυτότητά τους. 2. Οι παραβάτες της διατάξεως αυτής τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών.	Άρθρο 20 – «Υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας»: «1. Σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας, οι αρμόδιες αστυνομικές αρχές που διενεργούν προανάκριση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 245 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, απαγορεύεται να ανακοινώνουν με οποιονδήποτε τρόπο το ονοματεπώνυμο του θύματος και του κατηγορουμένου, τη διεύθυνση κατοικίας τους, καθώς και οποιαδήποτε άλλα στοιχεία είναι δυνατόν να αποκαλύψουν την ταυτότητά τους. 2. Οι παραβάτες της διατάξεως αυτής τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών.»
Άρθρο 21	Άρθρο 21 – «Κοινωνική συμπαράσταση»: 1. Τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας δικαιούνται ηθικής συμπαράστασης και της αναγκαίας υλικής συνδρομής από νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, που λειτουργούν ειδικά για τους σκοπούς αυτούς υπό την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, και από κοινωνικές υπηρεσίες των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. 2. Οι αστυνομικές αρχές που επιλαμβάνονται, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας υποχρεούνται, εφόσον το ζητήσει το θύμα, να ενημερώσουν αυτό και τους παραπάνω φορείς, ώστε να παρασχεθεί αμέσως η απαραίτητη, κατά περίπτωση, αρωγή.	Άρθρο 21 – «Κοινωνική συμπαράσταση»: «1. Τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας δικαιούνται ηθικής συμπαράστασης και της αναγκαίας υλικής συνδρομής από τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που λειτουργούν ειδικά για τους σκοπούς αυτούς υπό την εποπτεία των Υπουργείων Εσωτερικών, Υγείας ή Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, και από κοινωνικές υπηρεσίες των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. 2. Οι αστυνομικές αρχές που επιλαμβάνονται, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας υποχρεούνται να ενημερώσουν αμελλητί αυτό και τους παραπάνω φορείς, ώστε να παρασχεθεί αμέσως η απαραίτητη, κατά περίπτωση, αρωγή.»
Άρθρο 22	Άρθρο 22 – «Ευεργέτημα πενίας»: Στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, τα οποία ζητούν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων για προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης, εξαιτίας του συγκεκριμένου περιστατικού, παρέχεται το ευεργέτημα της πενίας με μόνη την απόδειξη του	(Δεν τροποποιείται)

	περιστατικού βίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 194 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αν αδυνατούν να καταβάλουν, έστω και προσωρινά, τις απαιτούμενες δικαστικές δαπάνες.	
Άρθρο 23	Άρθρο 23 – «Υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών»: 1. Εκπαιδευτικός ή μέλος του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) ή του Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού (Ε.Β.Π.) της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ο οποίος, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, με οποιονδήποτε τρόπο πληροφορείται ή διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος μαθητή έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, ενημερώνει, χωρίς καθυστέρηση, τον διευθυντή της σχολικής μονάδας». Ο διευθυντής της σχολικής μονάδας ανακοινώνει, αμέσως, την αξιόποινη πράξη στον αρμόδιο εισαγγελέα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 37 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ή στην πλησιέστερη αστυνομική αρχή. Την ίδια υποχρέωση έχουν οι εκπαιδευτικοί και οι διευθυντές των ιδιωτικών σχολείων, καθώς και οι υπεύθυνοι των πάσης φύσεως Μονάδων Προσχολικής Αγωγής. 2. Κατά την προδικασία και τη διαδικασία στο ακροατήριο, ο διευθυντής της σχολικής μονάδας, ο οποίος ανακοίνωσε την αξιόποινη πράξη στις παραπάνω αρμόδιες αρχές, και ο εκπαιδευτικός, ο οποίος την πληροφορήθηκε ή τη διαπίστωσε, καλούνται να εξετασθούν ως μάρτυρες, μόνο αν η πληροφορία δεν αποδεικνύεται με οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό μέσο. 3. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και για τα μέλη του προσωπικού και τους Προϊσταμένους των Κέντρων Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.) του άρθρου 6 και της παρ. 3 του άρθρου 18 του ν.	Άρθρο 23 – «Υποχρεώσεις των επαγγελματιών»: «1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, ψυχολόγος, επιμελητής, προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο, ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να το αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες διωκτικές αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ενηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν δώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά. 2Α. Τα πρόσωπα της παρ. 1 καλούνται να εξετασθούν ως μάρτυρες κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο, μόνο αν το έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας δεν αποδεικνύεται με οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό μέσο. 3. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και για τα μέλη του προσωπικού και τους Προϊσταμένους των Κέντρων Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.) του άρθρου 6 και της παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 4547/2018 (Α' 102).»

	4547/2018 (Α' 102)	
Άρθρο 23Α	(δεν υπήρχε- τίθεται το πρώτον με το Ν. 5090/2024)	Άρθρο 23Α - «Ατομική αξιολόγηση των θυμάτων και διαχείριση του κινδύνου επανάληψης της βίας και δευτερογενούς θυματοποίησης»: «1. Οι υπηρεσίες υποδοχής θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, όπως οι αστυνομικές αρχές, οι κοινωνικές υπηρεσίες, οι υπηρεσίες υγείας και οι εξειδικευμένες δομές για την υποστήριξη των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, και ιδίως των γυναικών, κατά τον λόγο αρμοδιότητάς τους και κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης και σύμφωνης γνώμης του θύματος, προβαίνουν σε: α) ατομική αξιολόγηση του θύματος, με σκοπό την εκτίμηση του κινδύνου να υποστεί επανάληψη της βίας ή δευτερογενή θυματοποίηση και β) διαχείριση του κινδύνου, με τον προσδιορισμό των κατάλληλων μέτρων άμεσης προστασίας του θύματος, προκειμένου να αποτραπούν η επανάληψη της βίας και η δευτερογενής θυματοποίηση. 2. Η ατομική αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου διενεργείται με τη συμμετοχή του θύματος, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη: α) τα προσωπικά χαρακτηριστικά του θύματος, όπως την ηλικία, τη φυλή, τη θρησκεία, την εθνικότητα ή εθνοτική καταγωγή, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα ή τα χαρακτηριστικά φύλου ή την αναπηρία, το καθεστώς διαμονής ή κατοικία, τη σχέση συγγένειας και τον βαθμό οικονομικής ή άλλης εξάρτησης με τον δράστη, καθώς και το ιστορικό προηγούμενης θυματοποίησης, β) τον βαθμό βλάβης του θύματος, το είδος, τη σοβαρότητα και τη συχνότητα της βίας. γ) παράγοντες επικινδυνότητας ή υποτροπής της βίας, που συντρέχουν στο πρόσωπο του δράστη, όπως ιδίως απειλές για τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα του θύματος, την κατοχή πυροβόλου όπλου, προηγούμενες καταδίκες για ενδοοικογενειακή βία, εξακολούθητική παρακολούθηση, εξαρτήσεις από αλκοόλ ή άλλες ουσίες, εκδήλωση βίας ή απειλών ενώπιον ανηλίκου, δ) άλλες ιδιαίτερες περιστάσεις που

		συντρέχουν είτε στο πρόσωπο του θύματος είτε στο πρόσωπο του δράστη. 3. Οι διωκτικές, εισαγγελικές και δικαστικές αρχές, ενώπιον των οποίων εκκρεμεί υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας, όποτε κρίνεται αναγκαίο, ενημερώνουν και παραπέμπουν το θύμα, κατόπιν αίτησής του, σε κοινωνικές υπηρεσίες ή σε υπηρεσίες υγείας ή σε εξειδικευμένες δομές υποστήριξης θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, και ιδίως των γυναικών, για τη διενέργεια ατομικής αξιολόγησης, με σκοπό να προσδιοριστούν τα κατάλληλα μέτρα άμεσης προστασίας του. Η ατομική αξιολόγηση επικαιροποιείται καθ' όλη τη διάρκεια της εκκρεμούς ποινικής διαδικασίας, αν ουσιωδώς μεταβάλλονται οι περιστάσεις που αποτέλεσαν τη βάση της. 4. Στο πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου, για τον προσδιορισμό των κατάλληλων μέτρων για την προστασία του θύματος, η υπηρεσία υποδοχής συνεργάζεται με άλλες αρμόδιες, κατά περίπτωση, υπηρεσίες και αρχές και μπορεί να διαβιβάζει προς αυτές ή να λαμβάνει από αυτές τις αναγκαίες πληροφορίες, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του θύματος. 5. Ο τελικός προσδιορισμός και η λήψη των κατάλληλων μέτρων προστασίας του θύματος γίνονται με τη σύμφωνη γνώμη του. 6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Προστασίας του Πολίτη, Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, Υγείας και Μετανάστευσης και Ασύλου καθορίζονται όλες οι αναγκαίες λεπτομέρειες και διαδικασίες σχετικά με τη μεθοδολογία και τον τρόπο συνεργασίας των υπηρεσιών και αρχών των προηγούμενων παραγράφων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος.»
Άρθρο 24	Άρθρο 24: Το άρθρο 342 του Ποινικού Κώδικα (κατάχρηση ανηλίκων σε ασέλγεια) αντικαθίσταται.	(Δεν τροποποιείται)
Άρθρο 25	(τροποποιητικές διατάξεις)	

Άρθρο 26	(τροποποιητικές διατάξεις)	
Άρθρο 27	(τροποποιητικές διατάξεις)	
Άρθρο 28	Άρθρο 28 – «Έναρξη ισχύος»: Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει τρεις μήνες μετά τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (24-01-2007).	
Άρθρο 138 N.5090/2024		Άρθρο 138 Έναρξη ισχύος 1. Με την επιφύλαξη των παρ. 2 και 3 η ισχύς του παρόντος αρχίζει από την 1η.5.2024. 2. Η ισχύς των άρθρων 9, 10, 23, 28, 60, 82, 87, 88 και 89 αρχίζει από την 1η.7.2024. 3. Η ισχύς των άρθρων 4, 31, 32, 37, 38, 39, 40, 71, 95, 133, 134, 135 και της περ. γ) του άρθρου 136 αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. ΠΡΟΣΟΧΗ: Όλες οι τροποποιήσεις του Ν. 3500/2006 τίθενται σε ισχύ, με βάση τα ανωτέρω, στις 01.05.2024

Απόσπασμα Αιτιολογικής Έκθεσης του Ν. 5090/2024 (κατ' άρθρο)

Άρθρο 1	Η προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3500/2006 (Α' 232), με την προσθήκη στον ορισμό των θυμάτων της ενδοοικογενειακής βίας, του προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται, ώστε να καλύπτεται από το νομικό πλαίσιο του νόμου, αποσκοπεί να διευρύνει την προστασία των προσώπων αυτών, όταν σε βάρος τους τελείται από τους εργαζόμενους στους φορείς αυτούς, κάθε αδίκημα που υπάγεται στο ρυθμιστικό πεδίο του νόμου.
Άρθρο 4	Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 4 του ν. 3500/2006 με τη ρητή προσθήκη και της ψυχολογικής βίας στις περιπτώσεις εφαρμογής του άρθρου 1532 του Αστικού Κώδικα και την απάλειψη των λέξεων «ως μέσου σωφρονισμού» αποσκοπεί στη διεύρυνση του πεδίου προστασίας των ανηλίκων σε κάθε περίπτωση άσκησης οιασδήποτε μορφής βίας σε βάρος τους.
Άρθρο 5	Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 5 του ν. 3500/2006 με την αύξηση του ελάχιστου ύψους του ποσού χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης από τα χίλια (1.000) στις δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ αποσκοπεί στην εναρμόνιση της διάταξης με την αρχή της αναλογικότητας, τα σύγχρονα κοινωνικοοικονομικά δεδομένα και τη νομολογία των δικαστηρίων.
Άρθρο 6	Η προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 6 του ν. 3500/2006 θεραπεύει την αντινομία της ισχύουσας διάταξης, σχετικά με το ύψος της ποινής για τη διακεκριμένη περίπτωση τέλεσης της πράξης ενώπιον ανηλίκου, προβλέποντας επαυξημένη ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών, εναρμονιζόμενη με την αρχή της αναλογικότητας αντί της ισχύουσας πρόβλεψης ποινής φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους. Παράλληλα, προβλέπεται διακεκριμένη περίπτωση της πράξης που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών, όταν φέρει τα χαρακτηριστικά επικίνδυνης σωματικής βλάβης. Η διαγραφή της παρ. 5 οφείλεται στη συμπερίληψη του περιεχομένου της στον γενικό ορισμό του άρθρου 1, προκειμένου να τυγχάνει οριζόντιας εφαρμογής για όλα τα αδικήματα του παρόντος νόμου.
Άρθρο 7	Η προτεινόμενη τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 του ν. 3500/2006 με την επέκταση της αντικειμενικής υπόστασης του εν λόγω αδικήματος και στις περιπτώσεις που οι αντίστοιχες αξιόποινες πράξεις τελούνται ενώπιον ανηλίκου, αποσκοπεί στην προστασία των ανηλίκων που γίνονται μάρτυρες στο οικογενειακό τους περιβάλλον τέτοιων συμπεριφορών, οι οποίες επιδρούν αρνητικά στην ψυχοκοινωνική εξέλιξή τους και αναπαράγουν το φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας.
Άρθρο 9	Η προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3500/2006 με την επέκταση της αντικειμενικής υπόστασης του εν λόγω αδικήματος και στις περιπτώσεις που οι αντίστοιχες αξιόποινες πράξεις τελούνται ενώπιον ανηλίκου, αποσκοπεί στην προστασία των ανηλίκων που

	γίνονται μάρτυρες στο οικογενειακό τους περιβάλλον τέτοιων συμπεριφορών, οι οποίες επιδρούν αρνητικά στην ψυχοκοινωνική εξέλιξή τους και αναπαράγουν το φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας. Τέλος, αυξάνεται η ποινή από την ποινή φυλάκισης μέχρι τριών (3) ετών σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών, προκειμένου να τονιστεί η ειδική απαξία της πράξης όταν τελείται με θύματα ή ενώπιον ανηλίκων κατ' εφαρμογήν της αρχής της αναλογικότητας. Τέλος, η διαγραφή της παρ. 3 οφείλεται στη συμπερίληψη του περιεχομένου της στον γενικό ορισμό του άρθρου 1, προκειμένου να τυγχάνει οριζόντιας εφαρμογής για όλα τα αδικήματα του παρόντος νόμου.
Άρθρο 11	Η προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 3500/2006 με την προσθήκη της αρμοδιότητας των ανακριτικών υπαλλήλων όταν ενεργούν στο πλαίσιο της παρ. 2 του άρθρου 245 ΚΠΔ να εξετάζουν τη δυνατότητα διαμεσολάβησης, θεσπίζεται προκειμένου να συμβάλλει στην ταχεία διεκπεραίωση των υποθέσεων και την ειρήνευση των θιγόμενων σχέσεων μεταξύ μελών της οικογένειας, μέσω του θεσμού της αποκαταστατικής δικαιοσύνης. Και τούτο, διότι ο χρόνος υπαγωγής αλλά και έναρξης της ποινικής διαμεσολάβησης σε σχέση με τη χρονική απόσταση από την τέλεση του εγκλήματος είναι απολύτως κρίσιμος για την εκπλήρωση των σκοπών της (αποφυγή του κινδύνου δευτερογενούς και επαναλαμβανόμενης θυματοποίησης, εκφοβισμού και αντεκδίκησης κ.λπ.). Επίσης, στην περ. β' της παρ. 2 προβλέπεται και το πρόγραμμα απεξάρτησης ως όρος ποινικής διαμεσολάβησης, διότι έχει παρατηρηθεί ότι συχνά οι δράστες αδικημάτων του παρόντος νόμου είναι άτομα εξαρτημένα, π.χ. από τοξικές ουσίες, αλκοόλ, τυχερά παίγνια. Επίσης, με την προσθήκη στους φορείς που παρέχουν τα προγράμματα, πέραν εκείνων του δημοσίου και κάθε εποπτευόμενου φορέα από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας και Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, διευρύνεται το πλαίσιο προσφοράς θεραπευτικών ή συμβουλευτικών προγραμμάτων προκειμένου να επιταχυνθούν οι διαδικασίες επιτυχούς ολοκλήρωσης της ποινικής διαμεσολάβησης. Στην περ. γ' προτείνεται η διαδικασία αποζημίωσης του θύματος όταν ο δράστης και το θύμα βρίσκονται σε πρόδηλη οικονομική αδυναμία, με εφαρμογή των αντιστοίχων διατάξεων του ν. 3811/2009 (Α' 231). Και τούτο διότι, κυρίως οι γυναίκες θύματα ενδοοικογενειακής βίας, θίγονται δυσανάλογα από αυτή τη μορφή βίας και η κατάσταση είναι χειρότερη αν η γυναίκα είναι εξαρτημένη από τον δράστη οικονομικά, κοινωνικά ή όσον αφορά τις συνθήκες διαμονής της. Τέλος, κρίθηκε σκόπιμο να προστεθεί και περ. δ' που διευρύνει τους όρους της ποινικής διαμεσολάβησης με την πρόβλεψη της δυνατότητας να προβεί ο δράστης σε κάθε άλλη ενέργεια αποκατάστασης ή μεταμέλειας που προτείνεται από το θύμα.
Άρθρο 12	Η προτεινόμενη τροποποίηση του τρίτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 3500/2006 με την αντικατάσταση των λέξεων «κατά το πρώτο εδάφιο» από τις λέξεις «για οποιαδήποτε αιτία», αποσκοπεί στη διεύρυνση της δυνατότητας του δικαστηρίου να επιβάλλει περιοριστικούς όρους στον κατηγορούμενο εάν αναβάλλει την υπόθεση για οποιαδήποτε λόγο (π.χ. άρθρα 349, 424, 352 ΚΠΔ). Στην παρ. 6 με την πρόβλεψη χωρισμού και αυτοτελούς δικονομικής πορείας της

	δικογραφίας σε περίπτωση διαμεσολάβησης επί δικογραφιών με περισσότερους δράστες ή θύματα, αποσκοπείται η μη διαιώνιση της ποινικής διαδικασίας στις περιπτώσεις που κάποιοι εκ των εμπλεκόμενων έχουν αποκαταστήσει τις σχέσεις τους και συναινούν αμοιβαία στην υπαγωγή σε ποινική διαμεσολάβηση. Τέλος, η παρ. 7, προς άρση κάθε ερμηνευτικής διχογνωμίας, αλλά και ανομοιόμορφης πρακτικής προσέγγισης, τροποποιείται με την πρόβλεψη της δυνατότητας διαμεσολάβησης, τόσο κατά την ενδιάμεση διαδικασία, εντός προθεσμίας από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος, με την υποβολή πρακτικού από τους συνηγόρους των μερών, όσο και κατά την κύρια, πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, προκειμένου να μην χρησιμοποιείται καταχρηστικά και προσχηματικά ο εν λόγω θεσμός για την παρέλκυση της ποινικής δίκης.
Άρθρο 14	Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 14 του ν. 3500/2006, αποσκοπεί στο να αποσυνδεθεί η ποινική διαμεσολάβηση, από τη διεκδίκηση των αστικών αξιώσεων, καθώς η διαμεσολάβηση δεν αποτελεί συμβιβασμό, ούτε προσβλέπει να δεσμευτεί υπέρμετρα το θύμα στις αστικές αξιώσεις, αλλά στο να ενταχθεί ο δράστης στο πρόγραμμα και να εκπληρώσει επιτυχώς τους όρους του.
Άρθρο 16	Η εν λόγω τροποποίηση του άρθρου 16 του ν. 3500/2006 έχει νομοτεχνικό χαρακτήρα και κρίθηκε σκόπιμη, προκειμένου να είναι πλήρως εναρμονισμένη η διάταξη που προβλέπει ειδική και διευρυμένη παραγραφή σε αξιόποινες πράξεις του νόμου που στρέφονται σε βάρος ανηλίκων με τις αντίστοιχες ειδικές διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα.
Άρθρο 18	Στο άρθρο 18 του ν. 3500/2006 προστίθεται στους περιοριστικούς όρους που δύνανται να επιβάλλουν τα δικαστικά όργανα με απόφαση ή βούλευμα ή οι εισαγγελείς με διάταξή τους και η συμμετοχή του δράστη σε προγράμματα απεξάρτησης διότι έχει παρατηρηθεί ότι συχνά οι δράστες αδικημάτων του παρόντος νόμου είναι άτομα εξαρτημένα από τοξικές ουσίες, αλκοόλ, τυχερά παίγνια κ.λπ. Προβλέπονται το πρώτον, κριτήρια για την επιβολή των κατάλληλων περιοριστικών όρων όπως ενδεικτικά η βαρύτητα της πράξης, η επικινδυνότητα του δράστη, η υποτροπή. Παράλληλα, προβλέπεται η υποχρεωτικότητα άμεσης διαβίβασης και κοινοποίησης αποφάσεων, βουλευμάτων και διατάξεων, που επιβάλλουν περιοριστικούς όρους στις αρμόδιες αρχές, προκειμένου να εποπτεύουν την τήρησή τους και να κινήσουν την ποινική διαδικασία σε κάθε περίπτωση παραβίασής τους. Τέλος, προστίθενται στους φορείς που γνωμοδοτούν σε δικαστικά όργανα ενόψει της επιβολής περιοριστικών όρων, πέραν εκείνων του δημοσίου και κάθε ιδιωτικός φορέας που εποπτεύεται από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας ή Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας.
Άρθρο 20	Η προτεινόμενη τροποποίηση στην παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 3500/2006 έχει αμιγώς νομοτεχνικό χαρακτήρα. 128 Στην παρ. 1 διευρύνεται ο κύκλος των παρεχόντων την αναγκαία συνδρομή φορέων με τη συμπερίληψη των εποπτευόμενων από τα Υπουργεία Εσωτερικών και Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας.

Άρθρο 21	Επιπλέον, στην παρ. 2 του άρθρου 21 του ν. 3500/2006, με τη διαγραφή των λέξεων «εφόσον το ζητήσει το θύμα» και την προσθήκη της λέξης «αμελλητί» καθιερώνεται η υποχρέωση των αστυνομικών αρχών να ενημερώνουν άμεσα και ανεξαρτήτως της πρωτοβουλίας του, το θύμα και τους αρμόδιους φορείς, ώστε να του παρασχεθεί αμέσως η απαραίτητη, κατά περίπτωση, αρωγή.
Άρθρο 23	Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις στο άρθρο 23 του ν. 3500/2006 αποσκοπείται να διευρυνθούν οι κατηγορίες των επαγγελματιών που υποχρεούνται, όταν υποπίπτει στην αντίληψή τους, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας που στρέφεται κατά ανηλίκου, να ενημερώνουν άμεσα τις αρμόδιες αρχές. Την ειδική αυτή υποχρέωση προβλέπει η διάταξη και για τους ιατρούς, σε περίπτωση που διαπιστώνουν κατά την ιατρική εξέταση σοβαρά ιατρικά ευρήματα που συνηγορούν στη πιθανολόγηση προέλευσης από περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας. Παράλληλα, μέσω της θέσπισης ειδικού ακαταδίωκτου για το αναφερόμενο περιστατικό (με εξαίρεση την εν γνώσει αναληθή αναφορά) και μερικής απαλλαγής από την υποχρέωση εμφάνισης στην ακροαματική διαδικασία, αποσκοπείται η ενθάρρυνση των ανωτέρω επαγγελματιών να αναφέρουν τα περιστατικά και η κάμψη κάθε αναστολής λόγω της στάθμισης ενδεχόμενου κινδύνου εμπλοκής τους σε χρονοβόρες, δαπανηρές και ψυχοφθόρες δικαστικές διαμάχες.
Άρθρο 23Α	Με την προτεινόμενη διάταξη για πρώτη φορά προβλέπεται, σύμφωνα με το άρθρο 51 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (βλ. Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας), η υποχρέωση εξατομικευμένης εκτίμησης και διαχείρισης του κινδύνου για τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τις ανάγκες κάθε περίπτωσης (case by case approach), κατόπιν σύμφωνης γνώμης του θύματος. Επίσης, προβλέπεται η υποχρέωση συνεργασίας όλων των κατά περίπτωση συναρμόδιων υπηρεσιών για τον προσδιορισμό των απαραίτητων μέτρων προστασίας του θύματος. Η προτεινόμενη διάταξη αποσκοπεί στην ολιστική υποστήριξη και προστασία του θύματος, με βάση τις εξατομικευμένες ανάγκες του.

